

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: J. K.,
bytem ,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2020, č. j. MPSV-2020/102699-911,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 31. 1. 2020, č. j. 2022/2020/AAL, jímž bylo rozhodnuto o nepřiznání dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví.
2. Žalobkyně namítla, že správní orgán I. st. v nezákonné lhůtě odeslal výzvu, aby se dostavila dne 29. 1. 2020 doložit potřebné listiny. Veškeré podklady doložila. Napadené rozhodnutí jí bylo doručeno dne 17. 2. 2020, odvolání podala ke správnímu orgánu - Ministerstvu práce a sociálních věcí (dále též. „MPSV“) dne 2. 3. 2020, tedy v zákonné lhůtě

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. MPSV nesplnilo svou povinnost poslat odvolání správnímu orgánu prvního stupně. Dále namítla, že výzva vydaná dne 10. 9. 2019 byla odeslána v nezákonné lhůtě. Na listině chybí údaj o dni vypravení, v adrese žalobkyně je chybný údaj Praha 411. Čárové kódy na jednotlivých stranách dokumentu nemají číselný sled. V protokolu ze dne 29. 1. 2020 je změněný údaj v adrese žalobkyně Praha 411. Žalobkyni bylo odepřeno právo na základní sociální poradenství a poučovací povinnost. Správní orgán požadoval při součinnosti pouze příjmy za srpen 2019, což neodpovídá výzvě. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydané a doručené jí v nezákonné lhůtě, v rozhodnutí jsou pozměněny údaje v adrese žalobkyně, chybí údaj o dni vypravení. Čárové kódy na jednotlivých stranách dokumentu nemají číselný sled. Žalobkyně se domnívá, že došlo ke zneužití razítek č. 39 a 102. Také v napadeném rozhodnutí je chybný údaj adresy žalobkyně, byla porušena doručovací doba. Bylo zřejmě zneužito razítko č. 72. Nesouhlasí adresy správního orgánu. Správní orgán nepostupoval v souladu se zákonem. Žalobkyně dále namítla, že byly porušeny podmínky pro nepřiznání MOP z důvodu vážné hrozby újmy na zdraví, bylo zneužito správní uvážení. Rozhodnutí nenabýlo právní moci dne 4. 3. 2020, v řízení vznikly průtahy, za které žalobkyně nenese odpovědnost. MPSV nesplnilo svou povinnost poslat odvolání věcně a místně příslušnému orgánu. Skutkový stav nemá oporu ve správním spise. Ze všech uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 17. 2. 2020, posledním dnem pro podání odvolání byl den 3. 3. 2020. Odvolání žalobkyně bylo žalovanému doručeno dne 2. 3. 2020. Z důvodu, že dle § 86 odst. 1 správního řádu není správním orgánem, u kterého se odvolání podává, postoupil odvolání žalobkyně příslušnému správnímu orgánu, tj. Úřadu práce ČR, dne 9. 3. 2020. Žalobkyně neuvedla žádné důvody, proč by nemohla podat odvolání u příslušného správního orgánu. Dnem podání odvolání je den, kdy bylo odvolání postoupeno příslušnému orgánu. Vzhledem k tomu žalovaný zamítl odvolání pro opožděnost, věcně se jím nezabýval. Poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 60 A 2/2013. Ostatní námitky nebyly předmětem odvolacího řízení, z důvodu zamítnutí pro opožděnost se jimi žalovaný nezabýval.
4. Ze spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. Dne 7. 8. 2019 podala žalobkyně žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi – mimořádná okamžitá pomoc z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví ve výši 13 000 Kč.
6. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 7. 10. 2019, č. j. 17126/2019/AAL, bylo rozhodnuto o nepřiznání dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu vážné újmy na zdraví.
7. Toto rozhodnutí žalobkyně osobně převzala dne 21. 10. 2019, jak vyplývá z přiložené doručky.
8. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 24. 10. 2019 odvolání u Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu.
9. Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu postoupil podané odvolání MPSV.

10. Rozhodnutím ze dne 16. 12. 2019, č. j. MPSV-2019/250527-911, žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu k dalšímu řízení.
11. Dne 31. 1. 2020 bylo správním orgánem I. stupně vydáno nové rozhodnutí č. j. 2022/2020/AAL, kterým byla žalobkyni opětovně nepřiznána dávka mimořádné pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví.
12. Toto rozhodnutí žalobkyně osobně převzala dne 17. 2. 2020, jak vyplývá z přiložené doručenky.
13. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 2. 3. 2020 odvolání k MPSV.
14. MPSV postoupilo podané odvolání Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu dne 9. 3. 2020, téhož dne bylo doručeno.
15. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobkyně podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné zamítnuto s odůvodněním, že zákonná patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začala plynout dne 18. 2. 2020, posledním dnem pro podání odvolání tedy byl den 3. 3. 2020. Odvolání doručené dne 2. 3. 2020 MPSV, které není orgánem věcně příslušným k jeho podání, bylo postoupeno příslušnému správnímu orgánu dne 9. 3. 2020, kdy bylo současně doručeno. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 3. 2020.
16. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
17. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu *činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
18. Podle § 86 odst. 1 správního řádu *se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.*
19. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu *je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.*
20. Ze spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31. 1. 2020 bylo žalobkyni oznámeno doručením prostřednictvím provozovatele poštovní přepravy dne 17. 2. 2020. Toto rozhodnutí obsahovalo poučení o možnosti podat odvolání, přičemž jeho náležitosti byly zcela v souladu s ustanovením § 68 odst. 5 správního řádu. Z poučení bylo naprosto zřejmé, u kterého orgánu je třeba odvolání podat (správní orgán, který rozhodnutí vydal, tj. Úřad práce ČR – krajská pobočka pro hl. m. Prahu, Praha 4 (Praha 12) a také, který správní orgán o odvolání rozhoduje (Ministerstvo práce a sociálních věcí).

21. Zákonná 15 denní odvolací lhůta tedy v daném případě počala běžet následujícího dne a skončila dne 3. 3. 2020. Pro zachování lhůty bylo v daném případě nutné, aby byla nejpozději v poslední den lhůty zásilka obsahující odvolání adresovaná věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, u tohoto správního orgánu podána, popř. alespoň předána k poštovní přepravě (srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 114/2013 – 29, 9 As 172/2012 – 32, 5 As 26/2009 – 67).
22. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání podala, adresovala jej však nikoli správnímu orgánu I. stupně, ale přímo žalovanému (Ministerstvo práce a sociálních věcí), jemuž bylo odvolání doručeno dne 2. 3. 2020. Žalovaný, který obdržel odvolání, měl povinnost ho v souladu s ustanovením § 12 správního řádu bezodkladně postoupit příslušnému správnímu orgánu (Úřad práce – krajská pobočka pro hl. m. Prahu), což učinil dne 9. 3. 2020. Pro posouzení včasnosti odvolání byl i v tomto případě rozhodný okamžik, kdy bylo podání obsahující odvolání učiněno u příslušného správního orgánu, případně okamžik podání zásilky s odvoláním adresovaným tomuto správnímu orgánu k poštovní přepravě ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Jinými slovy i pro postoupené odvolání platí, že bude mít účinky včas podaného odvolání tehdy, pokud je postoupeno v odvolací lhůtě, tj. je-li postoupené podání obsahující odvolání v odvolací lhůtě učiněno u příslušného orgánu, nebo je-li alespoň v této lhůtě odevzdáno k poštovní přepravě a je-li adresováno příslušnému orgánu. Soud má za to, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalovaný při postoupení odvolání příslušnému správnímu orgánu nepostupoval bezodkladně. Určitá časová prodleva mezi doručením odvolání a jeho postoupením a doručením příslušnému správnímu orgánu byla zapříčiněna administrativními úkony souvisejícími s jeho předáním odboru žalovaného příslušnému k jeho postoupení. Na tomto místě považuje soud za potřebné uvést, že jestliže žalobkyně i přes řádné poučení správního orgánu o tom, u kterého správního orgánu je nutné podat proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, toto nerespektovala a podala své odvolání u nepříslušného orgánu (tj. u žalovaného), sama se svým zaviněním vystavila nebezpečí, že takové odvolání nemusí být příslušnému správnímu orgánu doručeno včas, což se také v dané věci stalo. Žalobkyně navíc podávala odvolání v dané věci již podruhé, kdy poprvé jej adresovala správně správnímu orgánu prvostupňovému. Jestliže v daném případě bylo postoupené odvolání doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 9. 3. 2020, tedy po uplynutí odvolací lhůty ztotožnil se soud se závěrem žalovaného, že odvolání žalobkyně bylo podáno opožděně a byly tak naplněny podmínky pro postup dle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu tedy pro zamítnutí odvolání jako opožděného.
23. Podmínky pro uplatnění ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, podle něhož je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně, nemůže-li účastník pro vážné důvody učinit podání u věcně a místně příslušného orgánu, v daném případě naplněny nebyly. Pro uplatnění tohoto zákonného ustanovení by musely existovat na straně žalobkyně tak závažné důvody, pro které žalobkyně nemohla odvolání učinit u správního orgánu, který rozhodnutí vydal, tedy u správního orgánu I. stupně. Existenci takových vážných důvodů však žalobkyně v projednávané věci netvrdila ani neprokázala.
24. Žalobkyně dále namítala, že rozhodnutí nemá náležitosti, nesouhlasí adresy správního orgánu uvedené na rozhodnutí, dále poukázala na to, že adresa žalobkyně obsahuje nepravdivý údaj Praha 411. Tuto námitku soud jako důvodnou neshledal.

25. Podle ustanovení § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2) údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popř. jiný údaj podle zvláštního zákona. Dle odstavce 3 uvedeného ustanovení v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkonu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Podle odstavce 5 uvedeného ustanovení v poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možné tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.
26. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů dle názoru soudu uvedené náležitosti rozhodnutí splňují. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, jaké rozhodnutí jím bylo přezkoumáváno na základě podaného odvolání. Přestože v úvodu napadeného rozhodnutí je uvedeno, že č. j. prvostupňového rozhodnutí bylo 15601/2019/AAL, je z dalšího odůvodnění rozhodnutí zjevné, že správně bylo č. j. prvostupňového rozhodnutí 2022/2020/AAL. V označení adresy trvalého pobytu žalobkyně v napadeném rozhodnutí neshledal soud tvrzenou odlišnost a pozměněný údaj, označení Praha 411 se vztahuje ke směrovacímu číslu podací pošty Prahy 4 (12). Na doručence je taktéž správný údaj – Praha 12. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že žalobkyni bylo napadené rozhodnutí na takto označenou adresu řádně doručeno, žalobkyně ho osobně převzala, a tudíž není zřejmé, jakým způsobem měla být zkrácena na svých právech. Co se týče namítané odlišnosti adres sídla správního orgánu uvedených na rozhodnutí, soud uvádí, že označení žalovaného bylo na rozhodnutí provedeno řádným způsobem – MPSV, Na Poříčnickém právu 1, 128 01, Praha 2. Adresa uvedená na první straně rozhodnutí v dolní části v hlavičce dokumentu představuje adresu odboru žalovaného.
27. K námitce žalobkyně, že otisk úředního razítka č. 72 používá u žalovaného více úřednic z jiných oddělení, soud uvádí, že napadené rozhodnutí je podepsáno PhDr. M. T., vedoucí oddělení, která byla dle oprávnění založeného ve správním spise k tomuto úkonu pověřena.
28. Jelikož soud potvrdil postup žalovaného, který odvolání žalobkyně zamítnul pro opožděnost, jako správný, nezabýval se dalšími námitkami žalobkyně, které se týkaly meritorního obsahu věci a formálních vad prvostupňového rozhodnutí. Žalobkyně měla možnost uplatnit své námitky v řádně a včas podaném odvolání, což ale v daném případě neučinila a obsahem napadeného rozhodnutí tak bylo odůvodnění pouze v rozsahu zamítnutí pro opožděnost, nikoli věcné vypořádání odvolacích námitek.
29. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 8. 11. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce